

Právě držíte v ctených p. t. rukách
oblíbený literární dočasník,
tištěný na školním, tudíž kvalitnějším papíru.

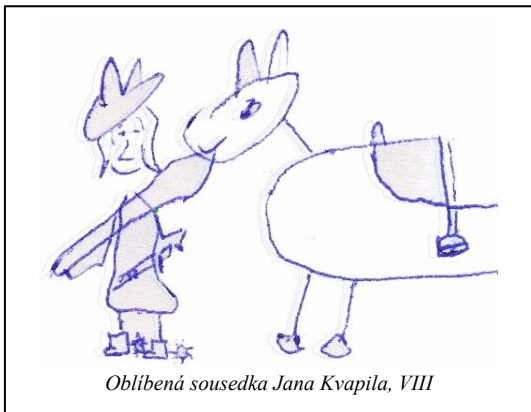
Prkotiny

Č. 21

Vychází 21. března 2008
IV. ročník, 2007-2008, č. 21
Obsah: podivuhodné texty školáků i
poškoláků naší základní alma mater
Zpracování: počítač
kulturní společnost © Prkotiny

Výroky I

Jeho uším jako by něco scházelo... /Vojtěch, VIII/
Zužovat mě dlouho nebuděš! /Alžběta, VI/
Zemské stezky byly pralesy a chodilo se po vodě. /Kristýna, VII/
Dlouhou pouť s mnohými trampolínami nazýváme odysseou. /Marek, VIII/

Oblíbená sousedka Jana Kvapila, VIII

Hrdina pro...

Hrdina pro horor by měl mít v ruce motorovou pilu. Měl by se vyhýbat civilizaci a neměl by být v blízkosti lidí. Měl by být zamračený a nesympatický. Neměl by se usmívat a neměl by být kamarádský, ale naopak hrůzostrašný. Měl se spíše chovat jako zombie a dělat vše proti zákonu.

/David Sobotka, VIII/

Čutorínek

/Karel Fojtík, VIII/

Čutorínek – rozržitý, veselý, nezodpovědný, hravý. Čutorínek byl malá mistička s krátkými ručičkami a nožičkami. Nejradši měl, když se mu do jeho duté hlavy nalévalo mlíčko. Vždycky rád hrál s ostatními kuchyňskými potřebami, nejradši s Hrnečkem a Talířkem. Vždy dělali nějaké hlouposti a byli velice neposední. Jednou hráli s Hrnečkem hru „kutululú“. Jenže zapomněli, že Hrneček má vystouplé ouško, a ouško mu rozbili.

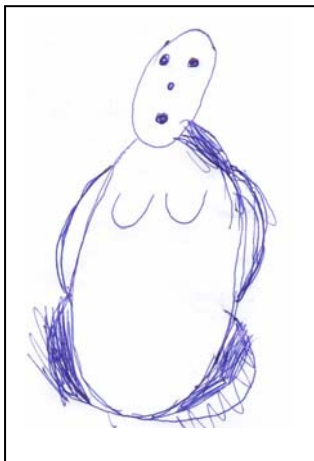
Verba dicendi (náhrada slovesa „řci“ jiným slovesem)

Pan učitel na nás zavřel a my jsme museli přidat na tempu v běhu. /Jan Velčovský, VI/
Máma na mě zamňoukala... /Jan Velčovský, VI/
Strejda zaštěkal na prodavačku... /Jakub Zeman, VI/
Sestra na mě zabečela... /Jakub Zeman, VI/
Máma mňaukla: „Pojďte jíst!“ /Miroslava Holčáková, VI/
Babička chročtila... /Miroslava Holčáková, VI/
„Je tu myš,“ zakvíkla sestra. /Josef Černín, VI/

Jak bych namaloval smutného člověka

Člověka bych namaloval v parku na lavičce. Oblečení by měl velmi černé, jako kdyby šel z pohřbu. Hlavu bych mu nakreslil v dlaních. Na tváři by neměl žádný úsměv, jen by se mračil. V očích bych mu namaloval slzy.

/Jan Palásek, VIII/

Věstonická venuše v podání L. K., VI. třída

Výroky II

Sousloví jsou dvě slova v jednom slově. /Václav, VIII/
Puška předovka střelí dopředu. /Matěj, VIII/
Mniši pečovali knihy. /Tereza, VII/

Co je básněň?

učit se, mučit se, přednášet. /Matěj Sigmund, VIII/

Náš gekon

/Jakub Zatoukal, VI/

Náš malý gekon umřel a jeho kobylky s ním, chudinky, ale my jsme se nevzdali a řekli jsme si, že si koupíme nové zvíře. Byl spor, jestli to bude křeček, had nebo něco jiného. Nakonec se přece jen rozhodlo, že to bude had. Když se to dozvěděla paní učitelka, nebyla zrovna nadšená, že to bude had. Řekla, že jo, že to teda můžeme s tím hadem zkusit, ať se zeptáme pana ředitele, který by byl nejlepší. Ale zatím bezvýsledně.

Jak lidé získali pokrmy z obilí...

/Alžběta Eichlerová, VIII/

Pravěké ženy sbíraly v lese různé bylinky a kořínky. Mezi bylinkami rostly i klásky a jejich hlavičky obsahovaly nějaká semínka. Myslely si, že když rostou mezi bylinkami, nebudou jedovaté. Vzal nějaká semínka s sebou a udělaly z nich večeři. Všem lidem začala semínka chutnat a nazvali je obilím. Po nějakém čase zkusili obilí zasít a obilí vyklíčilo. Připravovali obilí v různých podobách kaše a placek.

Jak by měl být připravený stůl do ČJ

V levém horním rohu by měl být takový menší komínek. Komínek by se měl skládat z několika částí. Nejníže by měla být položená učebnice. Na ní by měly být sešity, ale měly by být podle tloušťky. Na sešitech vždy leží žákovská knížka, která by měla být ve všech hodinách. A nakonec úplně nahoře musí vždy ležet pozdrů. Tužky a pastelky mají být ostrouhané a pera nemají být vypsaná. Nakonec se musí komínek srovnat, aby nic „nepřečuhovalo“.

Když žák není připraven na hodinu, počítá se zvláštním domácím úkolem. Žák by měl po zvonění sedět na místě, pokud nemá věrohodnou výmluvu.

/Lucie Kubáková, VI/

Harry Potter a Relikvie smrti (minirecenze)

Tuto bych knihu určitě doporučila všem čtenářům a hlavně těm, kteří četli minulé díly. Je napínavá, občas i komická, a je plná dobrodružství. Mně se hrozně líbí, protože se u ní nenudím. Jak jste si asi všimli, je to poslední díl, tudíž bych vám ji opravdu doporučila.

/Kristýna Mlčochová, VII/

Výroky III

Josef II. byl spojencem Marie Terezie. /Jaroslav, VIII/
Udělaný je ten, kdo má vystudovanou střední a vysokou školu. /rozuměj vzdělaný, Jan, VI/
Jak se obléká řádová sestra? Furt stejně. /Martin, VIII/

MNOŽINY

/pozn. na lidi si netroufám/

Pěkné věci v 8. třídě = {kytičky, tabule}

Trpící věci v 8. třídě = {houba, nástěnka, kytičky, lavice, někteří žáci 1}

Ošklivé věci v 8. třídě = {houba, někteří žáci 2, koberec, závěs, omítka}

PV ∩ TV = {kytičky}

TV ∩ OV = {houba}

PV ∩ OV = {kytičky, tabule, houba, někteří žáci 2, koberec, závěs, omítka}

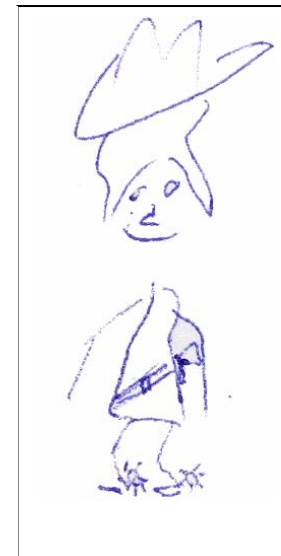
/na vlastní přání anonym/

Čím bych chtěl být, kdybych nebyl člověkem /Filip Slimařík, VI/

Kdybych nebyl člověkem, tak bych určitě chtěl být kočka s rodokmenem, protože bych byl krásný a měl bych dlouhé chlupy, o které by se mi staral můj pániček, a když by se mnou šel na procházku, tak by si mě po cestě všichni hladili a říkali by mému páničkovi, že jsem moc hezká kočička. Taky by to mělo výhodu, že kdybych vypadl z okna v posledním patře paneláku, tak bych se nezabil, ale zvedl bych se a otřepal a na chvíli bych utekl a dělal lumpárny a moc bych se řehtal.

Výroky IV
Ženy měly v baroku šaty, které byly vyvolstované dřív. /David, VIII/
Brněnské území zadrželi Angličané formou koncentračních táborů. /Jitř, IX/

První pokus o zpodobení své oblíbené sousedky.
Za trest nakreslil Jan Kvapil, VIII

Co na to mistr Jan Hus

Mistr Jan Hus by s mým chováním nebyl spokojený a udělal by mi něco nepěkného. Například:

- dal by mi rákoskou,
- poslal by mě na hanbu,
- nechal by mě opsat Bibli,
- řekl by mi, že se chovám jako nevychovanec,
- dal by mi šest ran bičem,
- nechal by mě, ať se postím,
- upálil by mě.

/Kristýna Mlčochová, VII/

Postel

Postel - ta je v hodně místech
měkká, teplá s polštářky
Však jen doma v ní čekají
moji milí plyšáči

/Klára Slimaříková, VIII/

Jak si bagr s buldozerem vařili guláš

Jednou se setkali bagr s buldozerem na stavbě dálnice. Celý den spolu pilně pracovali, a když večer stáli vedle sebe unavení a hladoví, ani jim nebylo do řeči.

„To mi kruží v motoru,“ stěžuje si bagr.

„Ani mi nemluvi,“ odvětil vyčerpaný buldozer, „už se mi hlady svírá nádrž.“

„Dal bych si gulášek, ale kde ho vzít?“

„Uvaříme si ho třeba tamhle v domíchávací. Nabereme hlínu, to je základ. Přidáme trošku kamení, špetku písku, drobet šterku,“

šveholil bagr a už nabírá radličkou do násypky hlínu. „Tak mi přece pomoz a přihři sem to kamení!“

Buldozer přihnute kamení a šterka a přitom přemýšlí, čím by guláš ochutil. „Já mám rád ostré,“ bručí si, „chtělo by to trochu hřebíků.“

„A trochu rozbitého skla,“ dodá bagr.

Domíchávač všechno smíchá dohromady. Přidali tam ještě dva sáčky matiček, vyvařili dvě lopaty a Krumpáč, aby to mělo sílu, a nakonec ochutili asfaltovou směsí.

To se ví, že domíchávač dostal také ochutnat.

„To jsme si požušňali,“ libovali si všichni tři. „To se nám teď bude spát...“

/trestanec Filip Slímařík, VII/

Kapající radiátor

Koupil jsem si radiátor,
byl to velký gladiátor.

Začala z něho kapat voda,
tak jsem ho musel prodat.

Prodal jsem ho babičce,
řikal jsem to tetičce.

Tetička mi říkala,
že na trhu prodala
kapající radiátor,
prý byl z něho gladiátor.

Zeptal jsem se:
Jaký to byl radiátor?
Já nevím,
spravovala jsem tehdy motor.

Z čeho motor byl?
Z kapajícího radiátoru,
který mi tehdy zbyl.

/ Alžběta Harváňková, VI; Zdislava Kotková, VI/

Výroky V

Války o habsburské dědictví: bylo to ale i kvůli tomu, že kdysi ten Friedrich II. řekl Marii Terezií, ať se jako ženská drží vařečky a nekouká po císařské koruně. /Klára, VIII/

Ideální babička by...

měla mít vysoký důchod a dávat mi hodně finanční podpory
měla by mít chuť do života a být veselá
měla by sama zvládat svoji domácnost
měla by jí sloužit paměť
měla by chápat mladé /hodný vnuk Jan Kvapil, VIII/

Podivuhovný divnomístočechopis

V naší zemi je hodně měst, vesnic a míst se zajímavými a někdy legračními jmény, jejichž původ si můžeme vysvětlovat různě.

Uhry – všichni obyvatelé zde mají bohužel trošku „pupinkovaty obličej“, protože se jim ještě nepodařilo vyrůst z puberty.

Kněžná – je šlechtického původu, protože tam odnepaměti sídlily jen kněžny. I když už všechny vymřely, zbyly po nich aspoň zámky a krásné parky.

Hlučín – obyvatelé města jsou velmi hluční, neumějí mluvit potichu, stále rámusí, i dopravní ruch je zde velký.

Kouřim – velice škaředé město, zakouřené, zaprášené od věčně kouřících obyvatel i komínů.

Loket – děti se zde rodí se třemi lokty, a proto lékař musí ihned po narození jeden loket uřezat. Je to tak odnepaměti a nikdo tento jev nedovede vysvětlit.

Zaječice – místo s největšími výskyty zajíců. Do tohoto města mocrkrát nejezděte, protože návštěvníkům vždycky uvaří zajíce na smetaně. To není ale všechno, protože kdybyste tady bydleli, tak toho zajíce na smetaně jíte každý den, neznají jiné jídlo

Les

(báseň s velmi překvapivým koncem)

Je to takové zelené a dřevěné
velkoměstem nedotčené
Žijí tam zvířata a rostliny
lidé tam tráví celé hodiny
Sbírají houby a jahody
v lese však nemají záchody

/Matěj Sigmund, VIII/

Etiketa pro začínající zločince

Jak už to tak bývá, přednost mají většinou dámy. Nejprve namíříte na manželku prezidenta a vystřelíte. Následují pak další paní v první řadě. Jakmile postřílíte všechny dámy, zamíříte na prezidenta a pak postupně střílíte na ostatní muže. A až zastřelíte všechny lidi v přední řadě, utečte.

/Veronika Homolová, IX/

Černý humor à la IX. třída

Měli jsme takovou milou kočičku, která byla velký dobrodruh. Už mnohokrát se stalo, že smrti unikla jen o vlásek, 3x ji přešlo auto, 2x spadla ze stromu a dvakrát ji zkopali nějací lidé. A tohle všechno přežila. Až jsme se jednou přestěhovali do vysokého domu. Kočka mi snědla večeři, a tak jsem ji, zvyklý z rodinného domu, vyhodil z okna. V tu chvíli jsem si uvědomil, že jsme se přestěhovali a že naše Lizinka má poslední život. Rychle jsem se vyklonil z okna a zadíval se do jejích očí. Naše kočka řekla sbohem. Pochovali jsme jí pod jabloní ve dvoře. /Josef Kubeček, IX/

/Marie Chládková, IX/

Chrám Matky Boží v Paříži

Postavy: Quasimodo, nákej kněz, Esmeralda (?). Quasimodo je ošklivý pán, který se zamiluje do Esmeraldy (?). Ten kněz je zase navenek hezký, ale chová se jako „hovado“ či prase. Quasimodo je velice hodný apod. Nakonec se zabije.

/Pavel Lexmaul, IX/

Návrh nových státních svátků

(při nichž by se mohly použít státní symboly, např. vlajka)

1. ledna – svátek žáků

- žáci by si v tento den měli sami vybrat vyučování
- mělo by být ale kvalitní

2. března – svátek fotbalu

- měl by proběhnout celodenní turnaj v kopané na velkém hřišti
- vítěz by dostal jedničku z každého předmětu

5. dubna – svátek třídění odpadu

- učilo by se, jak a do kterého kontejneru dávat jednotlivé odpady
- děti by šly na ukázkou do technických služeb

23. dubna – svátek učitelů

- žáci musí stát v pozoru a naslouchat učitelům
- učitel by mohl s žáky udělat jakoukoli akci
- učitelům by měli žáci dát nějaké ocenění za výuku

3. listopadu – svátek sv. Krakonoše

- škola by si vyjela do Krkonoš a tam oslavila Krakonoše a zapěla na jeho počest píseň Krakonoš

7. prosince – svátek kotelníků

- děti by měly naskládat do kotelny 20 q uhlí
- musí se donést basa piva kotelníkovi a tím poděkovat za teplo ve škole

/David Sobotka, VIII/

Vzpomínka na 6. třídu

Když jsem přišel do 6. třídy, myslel jsem, že konečně bude klid, a ono ne. Učivo mne položilo na lopatky svou náročností. Je to velký šok, když přijdete z lehkého učiva 5. třídy na náročné učivo 6. třídy. Nevěděl jsem, jak obsáhlé je učivo 6. třídy. Je to podivný pocit, jako kdyby vás dali do lví klece s holí v ruce, vypustili do ní lvy a vám řekli: Přežij! Lvy bych připodobnil k učitelům a jejich tesáky jsou písemné práce, kterými vás zakousnou. Důležitá otázka zní: Přežijeme, nebo nás učitelé ukoušou k smrti?

/Petr Janíček, VII/

Nepatřičný životopis

Jmenuji se bydlím někde v Olomouci, telefon mám, ale neřeknu. Narodil jsem se v Brně a můj rodný stav je nejlepší, jaký může být. Chodím do střední školy prakticky zaměřené, ale sem jsem šel jen proto, že jsem měl 4 pětky, tak mě jinam nevzali. Na tuto školu už chodím 15 let. Jsem opravdu antitalent, pořad propadám. Vzdělání zatím žádné nemám. Snažím se o tu maturitu už 11 let. /Doman Kučera, IX/